

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Смолян, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сийка Златанова

при участието на секретаря Сирма Купенова
като разгледа докладваното от Сийка Златанова Административно
наказателно дело № 20245440200047 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН, във връзка с чл. 416, ал. 6 от КТ.

Постъпила е жалба от „****“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****1, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. „****, представлявано от *** срещу Наказателно постановление № 21-2300185/30.11.2023 г., издадено от директора на Дирекция „****” - гр. Смолян.

В жалбата се твърди, че обжалваното наказателно постановление е издадено при съществени нарушения на материалните и процесуални правила, изразяващи се в недоказаност от обективна страна на нарушението поради несъответствие с действителната фактическа обстановка, че изобщо не е извършено вмененото на жалбоподателя нарушение, тъй като жалбоподателят е дружество в ликвидация, не осъществява търговска дейност и към момента на проверката няма качество на работодател. Отношенията му с лицето *** са отношения между кредитор и длъжник, а не между работник и работодател. Счита, че наложената санкция не отговаря на целта на закона. Наказателното постановление не е съобразено с издадени други наказателни постановления за неизпълнение на предписания за изплащане на заплата, неспазено предизвестие и неплатени отпуски на всички работници и служители на дружеството. За едно и също деяние са издадени различни предписания, респ. различни наказателни постановления. Твърди се, че вместо жалбоподателят да изпълни задълженията си спрямо работниците, привилегировано ще бъде удовлетворен държавният орган при постъпления от продажби на активите на дружеството.

Въззиваемият счита жалбата за неоснователна и моли да бъде оставена без

уважение, а обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

За въззиваемия – ст. юр. *** – р.уп. счита жалбата за неоснователна, моли обжалваното НП да бъде потвърдено, претендира за разноски. Представя писмена защита.

След преценка на становищата на страните и на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът направи следните фактически и правни изводи:

На 10.05.2023 г. на работни места и на 01.06.2023 г. по документи от свид. Д. и Овчаров била извършена проверка за спазване на трудовото законодателство в дружеството – работодател. При проверката б*** установени няколко нарушения, сред които и това, че дружеството като работодател е нарушило чл. 128, т. 2 и чл. 228, ал. 3 КТ, като не е изплатил в срок до 31.05.2023 г. дължимият остатък от трудовото възнаграждение на *** за месец март в размер на 302,52 лв. За констатациите от проверката е съставен протокол за извършена проверка № ПР 2317147/10.05.2023 г., като нарушението по отношение на Димитрова е отразено в т. 1. Дадени са препоръки по чл. 404, ал. 1, т. 12 КТ – стр. 3, т. 5 от протокола за проверката от 10.05.2023 г. в срок до 08.06.2023 г. на *** да бъде изплатен дължимият остатък от трудовото възнаграждение за месец март. В протокола е записано, че по време на проверката като страна в административното производство присъства упълномощеното лице Живка Павлова. В него не са отразени възражения, като същият е подписан от работодателя с електронен подпис от законния му представител на 02.06.2023 г..

Съставен е и втори констативен протокол за извършена проверка № ПР 2331523/22.08.2023 г. за извършена последваща проверка по документи и в т. 5 е описано нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължението за изпълнение на предписанието по т. 5, дадено с предходния протокол със срок за изпълнение до 08.06.2023 г. Този протокол също е подписан с ел. подпис от законния представител на работодателя на 23.08.2023 г..

С писмо от 22.08.2023 г. дружеството е поканено да изпрати представител на 05.09.2023 г. в 10,00 часа в ДИТ – Смолян за съставяне на АУАН за констатираното нарушение. Поканата е връчена и подписана отново с ел. подпис на законния представител на жалбоподателя на 23.08.2023 г..

Видно от платежната ведомост за март 2023 г. на ***я *** – превозвач поща е начислено брутно трудово възнаграждение в размер на 789,36 лв. Липсва подпис за получил.

На посочената дата 05.09.2023 г. в отсъствие на представител на жалбоподателя от свид. Д. и в присъствие на свидетелите Г. и П. е съставен АУАН № 21-2300185 срещу жалбоподателя за констатираното нарушение, квалифицирано като такова по чл. 415, ал. 1 КТ. Актът е изпратен за връчване чрез Български пощи с известие за доставяне, но като непотърсена пратката е върната на ДИТ – Смолян. С протокол за публикуване на съобщения по реда на АПК, ЗАНН, КТ и ЗТМТМ на интернет страницата на ИА ГИТ на

04.10.2023 г. С писмо от 04.10.2023 г., поставено и свалено на 12.10.2023 г. от таблото за съобщения на ДИТ – Смолян, жалбоподателят е уведомен за съставения АУАН.

На 30.11.2023 г. от директора на ДИТ – Смолян е издадено обжалваното наказателно постановление № 21-2300185, с което на работодателя за нарушението на чл. 415, ал. 1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. НП е връчено на 10.01.2024 г. на законния представител на жалбоподателя.

Общо съставените АУАН и издадените НП в резултат на проверките са 6 за идентични нарушения на трудовото законодателство спрямо различни работници и служители на дружеството.

С протокол от 05.06.2023 г. едноличният собственик на капитала на *** ЕООД е взел решение за прекратяване на основание чл. 154, ал. 1, т. 2 ТЗ и за откриване на производство за ликвидация, определен е срок от 8 месеца по чл. 266, ал. 2 ТЗ, считано от вписването на прекратяването в ТР и за избор на ликвидатор на дружеството – ***. На 13.06.2023 г. прекратяването на търговската дейност е вписано като факт в търговския регистър по партидата на жалбоподателя. Следователно към момента на извършване на втората проверка по документи – 21.08.2023 г., към съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление дейността на търговеца вече е била прекратена, но към момента на извършване на първата проверка по работни места – 10.05.2023 г. още не е било взето решение за ликвидация от едноличния собственик на капитала.

*** е била назначена на длъжност превозвач поща в „***“ ЕООД с трудов договор № 2113/04.02.2021 г. при основно възнаграждение в размер на 650 лв., платимо не по-късно от 25-то число на следващия месец, допълнително трудово възнаграждение за постигнат резултат и допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит над 1 г. по 0,60 % за една година стаж, договорен е 20 работни дни платен годишен отпуск. Мястото на работа е офис Смолян.

На 09.05.2023 г. друг бивш работник на дружеството – работодател -*** е депозирала сигнал до ДИТ – Смолян с молба за проверка на работодателя, тъй като не е изплатил трудовото възнаграждение за месец март до 25-то число на месец април, като е превел на 04.05. само 150 лв. по банковата й сметка. Така било процедирано и с останалите работници, като всички б*** съкратени в периода 07.04.- 14.04.2023 г.

В хода на съдебното следствие са разпитани свид. Д., Г. и П., които потвърждават описаната фактическа обстановка в акта за нарушение и обжалваното наказателно постановление и начина на съставянето на акта за нарушение. Свид. Д. и Г. сочат, че при започването на проверката дружеството не е било в ликвидация. След извършената проверка е започнала процедурата по ликвидация, която според обяснения на счетоводителката на дружеството е породена от финансови проблеми и е заявено намерение със средствата от продажба на имуществото да се платят задълженията към служителите.

След извършената служебна проверка за законосъобразността на издадения акт за нарушения, Съдът установи, че при издаването му не са допуснати съществени нарушения

на материалните и процесуални правила. Същото се отнася и за обжалваното наказателно постановление, което е издадено от материално и териториално компетентен орган.

В чл. 404, ал. 1 КТ е предвидено налагане на различни видове принудителни административни мерки от контролните органи на инспекцията по труда за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. В т. 12 е предвидена принудителната административна мярка задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

В случая се касае за ПАМ, наложена по чл. 404, ал. 1, т. 12 КТ с т. 1 на стр. 2 от протокола за извършената проверка на 10.05.2023 г. Липсват твърдения и не се представят доказателства наложената с т. 5 от протокола принудителна административна мярка да е обжалвана в срока по чл. 405 КТ по реда на АПК от жалбоподателя и следователно същата е влязла в сила на 16.06.2023 г., след изтичане на срока за изпълнение на предписанието по т.1 -08.06.2023 г. и преди извършване на последващата проверка по документи на 21.08.2023 г.

Санкционната разпоредба на чл. 415, ал. 1 КТ предвижда наказание имуществена санкция *** глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. за нарушение, изразяващо се в неизпълнение на принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство.

Няма спор между страните, че при извършената проверка по документи е установено, че лицето ***я *** е работил по трудово правоотношение в дружеството – жалбоподател, като за месец март му е било начислено брутно трудово възнаграждение в размер на 789,36 лв., остатъкът от която сума в размер на 302,52 лв. не му е бил платен на падежа 25-то число на месец април, съгласно договорения падеж с трудовия договор, както и на 08.06.2023 г. – крайният срок, определен с дадените предписания – т. 5 от протокола за проверката по работни места от 10.05.2023 г., с което на следващата дата 09.06.2023 г. е осъществено и нарушението, изразяващо се в неизпълнение на предписанието. Нещо повече, по делото не се твърди и не се представят доказателства жалбоподателят да е изпълнил в следствие, след изтичане на срока по предписанието, но преди издаването на наказателното постановление, задължението си за заплащането на остатъка от дължимото трудово възнаграждение на ***я *** за месец март.

Фактическият състав на административното нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ, за което на жалбоподателя е наложено административно наказание, предвижда неизпълнение на принудителна административна мярка, приложена от контролен орган по спазване на трудовото законодателство. Нарушението е формално, на просто извършване, фактическият състав не включва настъпването на определени общественноопасни последици, а е достатъчно самото извършване на деянието. Изпълнителното деяние се осъществява чрез бездействие – неизпълнение на задължение, произтичащо от дадено предписание.

Съгласно чл. 399, ал. 1 КТ, цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение, се осъществява от Изпълнителната агенция Главна *** към министъра на труда и социалната политика. В изпълнение на тази своя функция, според чл. 402, ал. 1, т. 1-3 КТ, контролните органи имат право да посещават предприятията и местата, където се извършва работа, да изискват от работодателя представяне на всички необходими документи, книжа и заверени копия от тях във връзка с упражняването на контрола и да се осведомяват пряко от работниците и служителите по всички въпроси във връзка с упражняването на контрола, като включително изискват декларирането на данни, относно заплащането на труда. Осъществяването на тези правомощия и проверката на тези обстоятелства предполагат извършването на конкретни процесуални действия от контролните органи, свързани със събиране на доказателства в административното производство. Такива процесуални действия по събиране на доказателства за изпълнението на задължителните предписания, дадени с т. 5 от протокола от 10.05.2023 г. са изисканите и представени ведомости за заплати, респ. трудов договор и решение на едноличния собственик на капитала на дружеството за прекратяване на дружеството и откриване на производство по ликвидация.

Съдът не приема за основателни и достоверни доводите на жалбоподателя, че не са обсъдени обяснения и становища на дружеството, както и писмени доказателства, респ., че поради производството по ликвидация няма качеството на работодател. Обратното, обсъдени са всички представени при проверката по документи доказателства.

От тях е видно, че жалбоподателят е изгубил качеството работодател по отношение на ****я *** поради прекратяването на трудовото правоотношение с него на 07.04.2023 г. /факт установен от съда чрез служебна справка в regix/ – преди датата на извършване на нарушението, нещо повече, още преди датата на първата проверка, но не и поради откриване на производство по ликвидация.

От събраните по делото доказателства – представената ведомост за заплати и от анализа на взетото решение за прекратяване на дейността и откриване на производство по ликвидация, се налага изводът, че към момента на извършване на първата проверка по работни места, когато е наложена ПАМ – предписание, дружеството – жалбоподател е било действащо, а към момента на втората проверка и съставянето на АУАН вече е било в процедура по ликвидация и е прекратило дейността си. Това, обаче, не означава, че не следва да носи административно-наказателна отговорност, тъй като санкционната норма не предвижда нарушителят да бъде санкциониран само за нарушение, което е извършено в качеството му на работодател.

Както е посочено в Решение № 274 от 30.06.2010 г. на ВКС по гр. д. № 673/2009 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Бойка Ташева „С прекратяване на дружеството не настъпва автоматично преустановяване на съществуването му, а възникват предвидените в чл. 267 и чл. 268 ТЗ предпоставки за провеждане от ликвидатора в определен от съда срок на процедура по ликвидация, свързана с довършване на текущите сделки, със събиране на

вземанията на дружеството, с удовлетворяване на кредиторите и с превръщане на останалото имущество в пари, като нови сделки може да бъдат сключвани само ако това се налага от ликвидацията. Определеният срок за ликвидация може да бъде продължен, но с това не настъпва последицата, предвидена в чл. 274 ТЗ, тъй като по този начин дейността на дружеството не се възстановява. С прекратяването и обявяването в ликвидация на дружество възниква основанието по чл. 328, ал. 1, т. 1 КТ за едностранно от работодателя уволнение на работниците/служителите.“

Следва да се има предвид, че с прекратяването на търговската дейност дружеството запазва правосубектността си, запазва качеството си на юридическо лице и правноорганизационната си форма, но повече не може да извършва търговската дейност, за която е учредено. Във фазата на ликвидация същото може само да приключи съществуващите правоотношения с трети лица, без да бъде освобождавано от задълженията си. Едва след като бъде разпределено дружественото имущество между кредиторите и съдружниците следва заличаването на дружеството в търговския регистър, съгласно чл. 273, ал. 1 ТЗ. До момента на заличаването му то съществува като правен субект. След обявяването на прекратяването и съставянето на начален ликвидационен баланс една от основните задачи на ликвидатора е да удовлетвори кредиторите, спазвайки реда на привилегиите, предвидени в чл. 136 ЗЗД и чл. 722 ТЗ, включително и работниците без значение дали по действащи *** по прекратени трудови договори.

Обстоятелството, че жалбоподателят е в ликвидация не го освобождава от отговорността да изпълни задълженията си за заплащане на дължимите трудови възнаграждения и обезщетения по съществувалите и прекратени трудови правоотношения с работниците и служителите. Нито пък невъзможността да изпълни задълженията си към работниците поради финансови затруднения и липса на средства е основание за неизпълнение на задълженията му по тези правоотношения. Смисълът на производството по ликвидация е именно разпределяне на имуществото с цел удовлетворяване на кредиторите. Към момента на съставяне на АУАН и на издаване на НП, обаче, действително жалбоподателят е изгубил качеството на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, тъй като видно от посоченото в констативните протоколи, трудовото правоотношение на ***я *** е било прекратено на 07.04.2023 г. Посочването в АУАН и в НП на това качество на жалбоподателя не ги прави незаконосъобразни, тъй като се касае за едно и също юридическо лице - нарушител.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че за едно и също нарушение са издадени различни предписания и различни наказателни постановления, тъй като всяко едно неизпълнение на задължението за изпълнение на дадено предписание по отношение на конкретен работник *** служител по индивидуален трудов договор представлява самостоятелно нарушение на трудовото законодателство, тъй като се засягат интересите на отделно лице и подлежи на санкциониране с отделно наказание. Всяко предписание, засягащо общо шестима работници, има самостоятелен характер, независимо от обстоятелството, че са инкорпорирани в един документ – протокола от извършената

проверка по работни места от 10.05.2023 г. В този смисъл е и установената еднопосочна съдебна практика

Както АУАН, така и НП са достатъчно добре мотивирани, за да са защитени правата на нарушителя и от тях безспорно и категорично се установява както извършеното нарушение с всичките му индивидуализиращи белези за време място, начин на извършване, изпълнително деяние, така и нарушителя и наложената му санкция. Следователно нарушението е доказано както от обективна, така и от субективна страна.

При извършената проверка съдът не установи съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на АУАН и при издаването на НП. Материалният закон е приложен правилно. В случая за установеното нарушение на жалбоподателя е наложен минималният предвиден размер на имуществената санкция.

Ще следва обжалваното НП да бъде потвърдено на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, вр. чл. 416, ал. 6 КТ.

Относно разноските:

С оглед изхода от спора на жалбоподателя не се дължат разноски и такива не са направени.

На основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 24 Наредбата за заплащането на правната помощ ще следва на въззиваемия да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН и чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН Смолянският районен съд се мотивира да

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-2300185/30.11.2023 г., издадено от директора на Дирекция „***” - гр. Смолян на основание чл. 416, ал. 5 КТ, с което на „***“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ***1, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. „***“ № 4, представлявано от ликвидатора ***, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

ОСЪЖДА ***“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ***1, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. „***“ № 4, представлявано от ликвидатора *** да заплати на Дирекция „***” - гр. Смолян, представлявана от инж. ***, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв..

Решението подлежи на касационно обжалване на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд - Смолян.

Решението да се съобщи на страните.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____

